

La Montse Curto és una senzilla via de tres tirades que, sense gaires pretensions, va cercant el terreny més noble entre la vegetada banda oest de la Paret del Devessó. La bona roca sobre plaques inclinades ens farà gaudir d'una escalada sense preocupacions, permetent-nos assaborir aquest bucòlic racó del Berguedà.

Via: Montse CurtoZona: MalanyeuDificultat: V (D-)

Grau de compromís: Baix
Grau d'exposició: Baixa
Llargària: 95 metres
Equipament: Via equipada
Material: 10 cintes exprés

Orientació: Sud
Valoració: **

Aproximació:

Un cop arribem a Malanyeu aparquem el vehicle al costat d'un camp de futbol. Seguim a peu per una carretera que es dirigeix cap a l'església i continuem fins que arribem a un mas. Just abans surt un corriol que s'endinsa al bosc; el seguim. Creuem una riera i un filat elèctric. Al cap de 5 metres comença un altre corriol poc definit a l'esquerra que, sense pujar al peu de la paret, va resseguint-la per sota fins a trobar el peu de via.

L1(IV)

La via s'inicia amb una placa tombada que ens mena a una lleixa una mica bruta, des d'aquest punt seguim recte amunt per la dreta d'una ampla fissura fins la reunió, que és penjada. 25 metres.

L2(V-)

Sortim de la reunió cap a la dreta per situar-nos sobre una placa inclinada farcida de forats. En aquest llarg l'escalada és força agradable i només ens haurem de preocupar d'anar seguint les assegurances, que per cert, es troben força juntetes. Arribarem a una feixa on farem la reunió, molt còmoda. 30 metres.

L3(V)

Anem caminant a buscar una placa que tenim davant. Aquesta, més vertical que l'anterior però amb molta presa, és la part més "difícil" de la via. Un cop superada. Arribem a una nova placa. Incomprensiblement la via marxa cap a la dreta seguint una fissura ampla en contes d'atacar la placa pel mig. Tot i així es tracta d'un tram prou bonic. Al cap d'uns metres deixem la fissura a la nostra dreta i acabem de fer els darrers metres del llarg per la placa fins a la reunió. 40 metres.

Descens:

Dos ràpels per la mateixa via. Un fins a la R-2 i un altre fins a terra.

El que més m'ha agradat:

- Bona roca.
- Itinerari ideal per iniciar-se en vies de més d'un llarg, molt assegurada i amb grau molt assequible.
- Exemple perfecte de "Love climbing".

El que no m'ha agradat tant:

- Primera reunió molt incòmoda.
- La vegetació li treu qualsevol tipus d'ambient.
- Tot i que el darrer llarg és prou maco hauria estat millor si anés pel mig de la placa.